

Р. А. Бурлака

аспірант кафедри адміністративного та господарського права

**ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ
РІШЕНЬ В АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНОМУ
ПРАВІ УКРАЇНИ**

Адміністративне законодавство сьогодні зазнає суттєвих змін. Частина з них відбувається під впливом розвитку науки адміністративного права, а частина, на жаль, відбувається за примхою політичної еліти, яка іноді безпідставно дублює при формуванні національного законодавства правові норми, правові інститути та правові режими країн Західної Європи і США.

Якщо проаналізувати зміни, які сьогодні відбуваються в межах адміністративно-деліктного законодавства України, то можна констатувати, що:

по-перше, є намагання переосмислити в цілому інститут юридичної відповідальності в адміністративному праві, адже сьогодні цей інститут складається з адміністративної відповідальності фізичних осіб, адміністративної відповідальності юридичних осіб та дисциплінарної відповідальності державних службовців. Серед трьох видів юридичної відповідальності, які об'єднує в собі адміністративне право, лише адміністративна відповідальність фізичних осіб має належний рівень правового регулювання у вигляді кодифікованого нормативно-правового

акта — Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі — КУпАП);

по-друге, до кінця незрозумілою залишається ситуація із межами гуманізації кримінального законодавства України. Виникнення інституту кримінальних проступків породжує численні питання щодо перспектив існування адміністративних проступків у системі правопорушень України. На жаль, закріпивши в Кримінальному процесуальному кодексі України поняття «кримінальний проступок», законодавець так і не відповів науковцям і суспільству, що він планує зробити в майбутньому із адміністративними проступками, — залишаться вони у тому ж об'ємі і вигляді в чинному законодавстві чи частина із них буде визнана кримінальними проступками та, відповідно, вилучена з положень КУпАП?

Все це негативно позначається на рівні правового забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення та на рівні наукових досліджень у цій сфері.

Серед проблемних та малодосліджених питань у сфері адміністративно-деліктного права залишається питання процесуальних рішень, які приймаються в межах провадження у справах про адміністративні правопорушення.

В умовах посилення адміністративної відповідальності за певні види адміністративних проступків і суттєвих змін у процедурі притягнення особи до адміністративної відповідальності різко підвищились вимоги до якості провадження у справах про адміністративні правопорушення. Той факт, що на стадії розгляду справи про адміністративне правопорушення збільшилась кількість постанов про закриття справи, а на стадії перегляду справи — кількість рішень про скасування постанов суб'єктів адміністративної юрисдикції, як органів першої інстанції, свідчить про те, що в рамках провадження у справах про адміністративні правопорушення виносяться досить багато необґрунтованих процесуальних рішень [1, с. 142–143].

Ця проблема існує не тільки в практично-прикладній площині. Процесуальні рішення як категорія адміністративно-деліктного права досліджувалися в працях А. Б. Агапова, О. М. Бандурки, Е. В. Додіна, М. І. Єропкина, В. В. Іванова, А. В. Ковалю, Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова, А. Т. Комзюка, Д. А. Липинського, Д. М. Лук'янця, О. І. Миколенка,

Д. М. Овсянка та інших. Але в теорії адміністративного права відсутнє чітке уявлення про процесуальне рішення. Його безпідставно ототожнюють з «процесуальними актами», «процесуальними документами» і навіть з «порядком прийняття процесуального рішення». Переконані, що розв'язання цих складних теоретичних питань полегшить вирішення практично-прикладних проблем, які виникають в діяльності органів адміністративної юрисдикції. А це, у свою чергу, позначиться на якості провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Викладене вище дає можливість констатувати, що існують об'єктивні і суб'єктивні чинники, які негативно позначаються на дослідженні процесуальних рішень в межах провадження у справах про адміністративні правопорушення. Динамічність адміністративно-деліктного законодавства не дає можливість науковцям зосередитись на нюансах і деталях цього провадження, серед яких особливо слід звернути увагу: по-перше, на підстави, порядок прийняття і оформлення рішень щодо порушення справи про адміністративне правопорушення; по-друге, на підстави, порядок прийняття і оформлення рішень щодо застосування заходів процесуального забезпечення (адміністративного арешту, доставляння порушника і ін.); по-третє, на підстави, порядок прийняття і оформлення рішень про накладення адміністративного стягнення чи заходу виховного характеру до неповнолітнього; по-четверте, на підстави, порядок прийняття і оформлення рішень, які пов'язані з переглядом постанови по справі; по-п'яте, на підстави, порядок прийняття і оформлення рішень, пов'язаних з виконанням постанови про накладення адміністративного стягнення.

Література

1. Молчанський О. О. Рішення в провадженні в справах про адміністративні правопорушення [Текст] / О. О. Молчанський // Збірник матеріалів конференції студентів, аспірантів та здобувачів економіко-правового факультету ОНУ імені І. І. Мечникова (28–29 квітня 2009 р.). — Одеса, 2009. — С. 142–143.